

тана. Той è пожалъл да ся съхрани тамъ въ едно ближно бекташійско теке. Вечеръ ть дервиши сж изровили изъ гроба мъртвое девичино тѣло, и натопивше го въ теплж водж въ еднж бчвж, исполняли сж' гнусны страсти Тамо въ него теке были заробени двѣ млади българчета. Тѣй кѣту видѣли това враговеско дѣло, нашли время та избѣгнѣли и отишли право при Султана и извѣстили го о тому.

Султанъ ся è подигнѣлъ съ нѣколико челоувцы отъ окръстная села и нападнѣлъ è истажъ ноцъ на дервишкое теке, дѣ è заварилъ тья пѣклены бѣсове че вършжтъ войстиннж оно шо му сж' отбѣгнѣлая дѣца извѣстили. Послѣ това Султанъ ся è ушѣтилъ у Цариграда и изявилъ è самому царю сѣжъ противоестественнж дервишкж злож.

Факійска гора è близо до Черный-Кладенецъ (Карापуннаръ). Малко укржжѣ кое граничи съ карновско укржжѣ. На изхода въ подножѣ на тажъ буйнж горж в' едно страшно бранище (курія) има и днесъ подновено дървишко бекташійско теке; нж съвсѣмъ худо. Нѣма пѣрвій си приходы, и явная угнѣтѣния и злоупотребленія надъ българская окръстна села. Обаче колко ся относи на турское разбойничѣство и злодѣйство се пакъ è тайно прибѣжище. На около му сж' 2-3 турска села отъ истажъ бекташійскж сектж. Въ лѣто 1854 минжхъ отъ тамо приобразованъ въ турско одѣяніе, ради временная обстоятелства, съдруженъ отъ тройцж дебробуржжны Българи, и отбыхъ ся при шеха да го поздравя кѣту Турчинъ и бекташія. Онъ безъ да мя познае че съмъ християнинъ прѣмна мя гостолубиво, и почна да мя зашѣтва, какъ отивжтъ военны работы. Азъ по моему положенію въ кое ся нахождахъ, трѣбаше да му хвалж и да ся съобразж съ неговый фанатическы духъ, и кѣту му доказахъ, че отхождамъ да ся бѣжъ съ гяуры за ислямизмъ (правовѣрство), зарадва ся много, и изказа ми, че и онъ отъ свож